දකුණු පළාත් මලෙයිගම් ජනතාවගේ
ඉඩම් හිමිකාරීත්වය
පිළිබඳ දියත් කරණ ලද සමීක්ෂණ වාර්ථාව

தென் மாகாண மலையக மக்களின்
காணி உரித்துத்
தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு அறிக்கை.

Report of the survey on the
LAND OWNERSHIP
of Malaiyagam people in Southern Province

වතුකරයේ ජනතා හඬ සංවිධානය

பெருந்தோட்டத்துறை மக்கள் குரல் அமைப்பு

Voice of the Plantation People Organization

Blogger : voppnews.blogspot.com

Email : voiceplantation@gmail.com

Facebook : Voice of Plantation People

හැඳින්වීම

පසුගිය වසර තුනක කාලය තුළ "වතුකරයේ ජනතා හඬ" සංවිධානයේ (VOPP) මලෛයගම් දෙමළ ප්‍රජාව ලෙසින්ද හැඳින්වෙන මෙරට වතු ප්‍රජාවගේ විවිධ අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් බලමුලු ගන්වා ඇත. කොවිඩ්-19 වසංගත කාලසීමාව තුළ විපතට පත් ජනතාවට සහනාධාර ලබාදීමට "වතුකරයේ ජනතා හඬ" ප්‍රධාන කාර්යභාරයක් ඉටු කළ අතර, 2019 වසරේ සිට බිම් මට්ටමේ ගැටලු හඳුනාගැනීම සඳහා දකුණු පළාත් වතුකරයේ ජනතාව සමඟ විවිධ රැස්වීම් පවත්වන ලදී. VOPP හි ප්‍රධාන ක්ෂේත්‍ර කේන්ද්‍රගත වී ඇති මලෛයගම් ප්‍රජාවට සහ විශේෂයෙන් දකුණු මලෛයගම් ප්‍රජාවට ඉඩම් අයිතිය සහතික කිරීම සඳහා ක්‍රියා කිරීමේ අවශ්‍යතාවය VOPP විසින් හඳුනා ගන්නා ලදී.

මලෛයගම් දෙමළ ප්‍රජාවගේ ඉඩම් සහ නිවාස අයිතිය පිළිබඳ නීත්‍යානුකූල අයිතිය පළාත තුළ බොහෝ දුරට නොසලකා හැර ඇති අතර මලෛයගම් දෙමළ ප්‍රජාව සඳහා ඉඩම් අයිතිය පිළිබඳ සාකච්ඡා ඉතා අල්පය. වතුකරයේ වැඩ කිරීමට මලෛයගම් දෙමළ ප්‍රජාව පැමිණි, 2023 වසරට වසර දෙසීයක් සපිරෙන බැවින්, මේ කාලය පුරාවටම මෙම ප්‍රජාවට ඉඩම්වල අයිතිය ක්‍රමානුකූලව ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත. මලෛයගම් ප්‍රජාව යනු රටේ අඩුම ඉඩම් අයිතිය ඇති ප්‍රජාවයි.

"වතුකරයේ ජනතා හඬ" සංවිධානයේ (VOPP) විසින් මෙම වාර්තාව ඉදිරිපත් කරන්නේ සාමාන්‍ය ප්‍රජාව තුළ තවදුරටත් කොන් වී ඇති, ගාල්ල සහ මාතර යන දකුණු දිස්ත්‍රික්කවල, වතුවල ජීවත් වන මලෛයගම් ප්‍රජාවගේ ඉඩම් හා නිවාසවල වත්මන් තත්ත්වය පිළිබඳවයි. මෙම වාර්තාව ඉදිරිපත් කරන්නේ ඔවුන්ගේ භූගෝලීය පිහිටීම අනුව සාමාන්‍ය ප්‍රජාව තුළම තවදුරටත් කොන් වී ඇති බැවිනි.

සාම්ප්‍රදායික කඳුකරයෙන් ඔබ්බට පිහිටි දිස්ත්‍රික්කවල ජීවත් වන, ප්‍රසිද්ධියෙන් අඩු මලෛයගම් ජනතාව, සාමාන්‍ය ප්‍රජාව අතර කොන් කරනු ලබන අතර බොහෝ විට අයිතිවාසිකම් සංවාදයෙන් ඉවත්ව ජීවත් වෙති. මෙයට හේතු කිහිපයක් තිබේ, එකක් නම්, මෙම ප්‍රජාවන් ජීවත් වන්නේ මලෛයගම් දෙමළ ජන සනත්වයට පත් සාම්ප්‍රදායික කඳුකර ප්‍රදේශයෙන් බැහැරවයි. අනෙක් අතට, මෙම වතු සිංහල ආධිපත්‍යය ඇති ප්‍රදේශවල පිහිටා තිබීමයි. තවද, අඩු මහා පරිමාණ සමාගම් යටතේ ක්‍රියාත්මක වන නමුත් කුඩා පරිමාණ වැවිලි මෙම ප්‍රදේශයේ පිහිටා ඇත. මෙකී සමාජ ආර්ථික තත්ත්වයන් මෙම ප්‍රදේශයේ මලෛයගම් ප්‍රජාවට අනන්‍ය වූ ප්‍රශ්නවලටද හේතු වී ඇත. අනෙකුත් ප්‍රජාවන් විසින් ජනාකීර්ණ ප්‍රදේශයක් තුළ සුළුතර ප්‍රජාවක් වීම හේතුවෙන්, දෙමළ භාෂාවෙන් සේවා සඳහා ප්‍රවේශය සහ දෙමළ භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය ලැබීම අතිශයින් අඩුය.

"වතුකරයේ ජනතා හඬ" සංවිධානයේ (VOPP) 2023 සැප්තැම්බර් සහ ඔක්තෝබර් මාසවලදී දකුණු පළාතේ මාතර සහ ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කවල මලෛයගම් ප්‍රජාවගේ පවුල් 417 කගේ නිවාස හා ඉඩම් සම්බන්ධයෙන් දත්ත රැස්කර පර්යේෂණයක් සිදු කළේය. මෙම පවුල්වලින් බහුතරයක් අඩුම තරමින් පවුලේ එක් සාමාජිකයෙකු වත් දකුණු පළාතේ, රබර් තේ හෝ පාම් ඔයිල් වතුවල රැකියාවල නිරත වූ වතු කම්කරුවෙක් විය.

ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්කවල වතුවල මලෛයගම් ප්‍රජාවගේ ඉඩම් සහ නිවාස අයිතිය පිළිබඳ තත්ත්වය

දකුණු පළාතේ මලෛයගම් ජනතාව දැඩි ලෙස පදිංචිකර ඇත්තේ පටු ජීවන අවකාශයන්හි ය. 2003 වසරේ සිට මෙම කලාපය නිරන්තර නායයෑම් සහ ගංවතුර සමඟ පොරබදමින් සිටී. මෙම ව්‍යසනවලට ප්‍රතිචාර වශයෙන් 1993, 1995, 1998, 1999, 2003, 2005, 2007, 2008, 2015, සහ 2018 යන වර්ෂවල විපතට පත් ප්‍රජාවන්ට පොරොන්දු වූ ඉඩම් ලබා දී ඇත. සෑම පවුලකටම පර්චස් 7 බැගින් ඉඩම් ලබා දී ඇත. කෙසේ වෙතත්, මෙම ඉඩමේ අයිතිය තවමත් විධිමත් ලෙස ලබා දී නොමැති අතර, විපතට පත් පදිංචිකරුවන්ට ඔවුන් කැමති පරිදි නිවාස ඉදිකර ගැනීමට නොහැකි වී ඇත. අවිනිශ්චිතභාවය තවත් වැඩි

කරමින්, රජයේ විවිධ අමාත්‍යාංශ සහ ආයතන විසින් ලබා දී ඇති ඉඩම් සඳහා නිල මිනුම් සැලසුම් නොමැත. ඒ අනුව, ලබාදුන් ඉඩම් ප්‍රමාණය පොරොන්දු වූ පර්චස් 7ට වඩා අඩු විය හැකි බවට ජනතාව තුළ සැකයක් මතුව තිබේ.

විපතට පත් පුද්ගලයින් සඳහා ඉඩම් හිමිකම් ලබාගැනීමට "වතුකරයේ ජනතා හඬ" සංවිධානයේ (VOPP) විසින් මුලපිරීම් සිදු කර ඇති අතර, ප්‍රවේශ විය හැකි දත්ත සහ තොරතුරු නොමැතිකම මේ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රගතියට බාධාවක් වී ඇත. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්, ඉහත සඳහන් කළ ඉඩම් ආරවුල්වලට අදාළ දත්ත රැස් කිරීමට තුඩු දෙන මෙම උත්සුකයන් අදාළ බලධාරීන් වෙත වාර්තා කිරීමේ උත්සාහයක් "වතුකරයේ ජනතා හඬ" සංවිධානයේ (VOPP) විසින් ආරම්භ කර ඇත. මෙම දත්ත රැස් කිරීමේ උත්සාහයේ ප්‍රතිදානයන් පහත වගුවේ දක්වා ඇත:

දිස්ත්‍රික්කය	වත්තේ නම	සම්මුඛ පරීක්ෂණයට ලක් කළ පවුල් සංඛ්‍යාව	ඔවුන්ට නිවසක් සහිතව හෝ රහිතව ඉඩම ලැබුණු වර්ෂය	දේශපාලන අධිකාරිය විසින් ලබා දී ඇති ඉඩම්/නිවාසවල ජීවත් වන පවුල් සංඛ්‍යාව හා අදාල තොරතුරු	ඉඩම් ලැබී ඇති නමුත් නිවසක් ඉදිකිරීමට නොහැකි වූ පවුල් සංඛ්‍යාව.	ඕනෑම ආකාරයක නීත්‍යානුකූල හිමිකාරිත්වයක් ඇති පවුල් ගණන
ගාල්ල	තලංගහ වත්ත	35	2007/2011 සහ 2018	31	04	0
	හෝමදොල වත්ත	20	1995/2012/2015/2017 සහ 2018	20	0	0
	තල්ගස්වල වත්ත	22	1999/2004/ සහ 2018	22	0	02
	වලන්දූව	70	2021	0	70	0
මාතර	දෙනියාය වත්ත	35	නව කොට්ඨාශ - 2004	35	0	0
	දෙනියාය වත්ත	49	දියදාව - කොට්ඨාශ - 2005	06	43	0
	ආන්දාරදෙනිය	09	-	පරම්පරා 03 ක් තිස්සේ ජීවත්වන ලයින් නිවාස වලින් ඉවත් වන ලෙස වතුයායේ නව හිමිකරු පවුල් 09 කට දක්වා ඇත		
	හුලන්දාව වත්ත	57	1993 දී පවුල් 25 කට 2004 දී පවුල් 12 කට 2018 දී පවුල් 20 කට	57	0	20
	එන්සාල් වත්ත (සෙල්වකන්ද වතුයාය)	70	2003 දී පවුල් 20 කට 2018 දී පවුල් 50 කට	70	0	0
	බෙවර්ලි වත්ත (නාතගල)	50	2018	50	0	0

වගුව 01 සම්මුඛ පරීක්ෂණයට ලක් වූ පවුල්වල විස්තර.

ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ තලංගහ වත්ත, හෝමදොල වත්ත, තල්ගස්වල වත්ත සහ වලණ්ඩුව වත්තේ පවුල් 147 ක් සහ මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ දෙනියාය, දියදාව ආන්දාරදෙණිය, හුලන්දාව, එන්සාල් වත්ත සහ බෙවර්ලි වතුවල පවුල් 270 ක් සමග මෙම පර්යේෂණය සිදු කර ඇත.

සමහර පවුල් තවමත් ලයින් නිවාසවල ජීවත් වන අතර, සම්මුඛ පරීක්ෂණයට ලක් වූ බොහෝ පවුල් ජීවත් වූයේ රජයෙන් හෝ ආධාරවලින් ලබා දුන් ඉඩම් කට්ටිවලින් සාදන ලද නිවාසවලය. සමහර ව්‍යාපෘතීන් හරහා (උදා ඉන්දියානු ව්‍යාපෘතිය) ඇතැමෙකුට දැනටමත් ඉදිකර ඇති නිවාස සහිත ඉඩම ලැබී ඇති අතර ඇතැමුන් නිවාස ඉදිකර ගැනීමට ණය ලබාගෙන හෝ නිවාස තනා ගැනීමට පරිත්‍යාගයක් ලබාගෙන ඇත. නිවසක් තැනීමට මූල්‍ය ආධාර නොලබන සහ මුදල් නොමැති පවුල් බොහොමයක් තවමත් මෙම ඉඩම් වෙත පදිංචියට ගොස් නොමැති අතර අද දක්වාම ලයින් නිවාසවල ජීවත්වන බව සඳහන් කිරීම වැදගත්ය. පවුල් 417 න් සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් ඉඩම්වල නීත්‍යානුකූල අයිතිය තිබුණේ පවුල් 25 කට අඩු ප්‍රමාණයකට බව සඳහන් කිරීම වැදගත්ය.

විශේෂයෙන් දෙනියාය ප්‍රදේශයේ 2003 නාය යාමෙන් මෙම පවුල්වලට ඉඩම්, විකල්ප ඉඩම් සහ නිවාස ලබා දුන්නේ, විවිධ රජයේ ව්‍යුහයන් යටතේ විවිධ යෝජනා ක්‍රම යටතේ පවුල්වලට මෙම ඉඩම් ලබා දුන්නේ ඇයිද යන්නට විවිධ හේතු තිබේ. හිටපු වැවිලි යටිතල පහසුකම් සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය යටතේ. පලනි දිගාම්බරම් අමාත්‍යවරයා සහ සජිත් ප්‍රේමදාස අමාත්‍යවරයාගේ නිවාස ව්‍යාපෘතිය යටතේ සමහරුන්ට නිවාස ලබා දුන්නේ පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට පවුල් ව්‍යාප්ත වීම සහ ලයින් නිවාස තුළ ඉඩකඩ අඩුවීම හේතුවෙනි. එවැනි තවත් යෝජනා ක්‍රමයක් වන්නේ ඉන්දියානු නිවාස ව්‍යාපෘතිය, පැවති සාකච්ඡාවලට අනුව මෙම ව්‍යාපෘතිය යටතේ පවා පැහැදිලි වන අතර සමහර ප්‍රදේශවල සුලු කණ්ඩායමකට (මෙයද අපහැදිළිය) පවුල්වල හිමිකාරිත්වය සහතික කරන ඔප්පුවක් හෝ බලපත්‍රයක් ලැබී ඇත, සමහර අවස්ථාවල දී මෙම ලේඛන නීත්‍යානුකූලව වලංගු නොවන අතර තවත් අවස්ථා වලදී එවැනි ලේඛනයක් පවුල්වලට ලබා දී නැත.

පර්යේෂණයෙන් සොයාගත් සිද්ධි අධ්‍යන කිහිපයක් පහත දැක්වේ :

ආන්දාරදෙණිය තේ වත්තේ පරම්පරා තුනක සිට එම ලයින් නිවාසවල පදිංචිව සිටින පවුල් 09 ට ඉඩමෙන් ඉවත් වන ලෙස, එම වත්තේ නව හිමිකරු ඉල්ලා සිටියේ ය. ඊට ප්‍රතිචාර වශයෙන් එම නිවාසලින් ඉවත් නොවන බව දන්වා ඉඩම් අයිතිය ඉල්ලා අධිකරණයේ නඩුවක් ගොනු කර තිබෙනවා.

2003 දී දියදාව කොට්ඨාසයේ දෙනියාය වත්තේ පවුල් කිහිපයක් එහි ඉඩම් නායයෑමෙන් එම පවුල් පදිංචි නිවාස විනාශ වී අවතැන් වූ අතර ඇතැම් නිවාසවලට හානි සිදුවී පදිංචියට නුසුදුසු යැයි ගණන් බලා 2005 ජනවාරි 18 වැනිදා වන විට එම පවුල්වලට ඉඩම් ලබාදී ඇත. විකල්ප ඉඩමක් තිබුණත් නිවසක් ඉදිකිරීමට ආධාරයක් ලබා දුන්නේ නොමැත. මේ හේතුව නිසා තවමත් අවුරුදු 20ක් තිස්සේ ලයින් නිවාසවල එම පවුල් ජීවත් වේ.

2003 නාය යෑමෙන් දෙනියාය නව කොට්ඨාශයේ පවුල්වලට අත්වූයේ ද එවැනිම ඉරණමකි. ඔවුන්ට 2004 වන විට විකල්ප ඉඩම් ලබා දී ඇත. තවදුරටත් නිවාස අමාත්‍යාංශයෙන් රුපියල් 85,000 ක ආධාර මුදලක් ද ණය වශයෙන් නිවාස අමාත්‍යාංශයෙන් රුපියල් 100,000 ක් ද ලබා දී ඇත.

හුලංදාව වතුයායේ පවුල් 25 කට 1993 දී ඉඩම් ලබා දී ඇතත් ඔවුන්ට නිවසක් ඉදිකිරීමට කිසිදු ආධාරයක් ලබා දී නොමැත. 2003 නාය යෑමෙන් පසු එම කොට්ඨාසයේම පවුල් 12 කට නිවාස සහිත ඉඩම් ලබා දෙන ලදී. එම කොට්ඨාශයේ පවුල් 20 කට හිටපු අමාත්‍ය පලනි දිගාම්බරම් මහතාගේ වැවිලි යටිතල පහසුකම් සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය යටතේ ඉඩම් හිමි විය. ඔවුන්ගේ නිවාස ඉදිකිරීමට රුපියල් 350,000 ක මුදලක් සහ ඔප්පුවක් ද ඔවුන්ට ලැබී ඇත. මෙය පර්යේෂණයේදී හඳුනාගත් ප්‍රධාන සිදුවීමක් වන අතර, ඉඩම් සහ නිවාස ලබා ගැනීමට සමගාමීව පවුල් සමූහයකට හිමිකාරිත්වය පිළිබඳ නීත්‍යානුකූල ලියකියවිලි ලැබුණි.

2003 නායයෑමෙන් පසු එන්සාල් වත්තේ සෙල්වකන්ද කොට්ඨාශයේ පවුල් 20 කට උඩරට නව ගම්මාන, වතු යටිතල පහසුකම් සහ ප්‍රජා සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය යටතේ හිටපු අමාත්‍ය පලනි දිගාම්බරම් මහතාගෙන් කිසිදු බලපත්‍රයක් හෝ ඔප්පුවක් නොමැතිව ඉඩම් ලැබුණි. 2020 දී ඉන්දීය ආධාර යටතේ තවත් නිවාස 50 ක් බෙදා දුන් අතර, මෙහිද පවුල්වලට ඉඩම් අයිතිය ලබා දෙන ඔප්පු හෝ බලපත්‍ර තිබුණේ නැත.

ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ තලංගහ වත්තේ පවුල්වලට 2011 සහ 2018 වසරවලදී හිටපු පලනි දිගාම්බරම් අමාත්‍ය සහ හිටපු අමාත්‍ය සජිත් ප්‍රේමදාස යන මහත්වරුන්ගෙන් ඉඩම් ලැබී ඇතත් තවමත් එම ඉඩමේ කිසිදු නීත්‍යානුකූල අයිතියක් ඔවුන්ට ලැබී නොමැත.

තල්ගස්වල වතුයායේ පවුල්වලට 2000 වසරේ මුල් භාගයේ සිට 2018 මැතක් වනතුරුම ඉඩම් හා නිවාස ලබාදී ඇත්තේ ප්‍රධාන වශයෙන්ම පවුල් ව්‍යාප්තිය සහ ලයින් නිවාසවල ඉඩකඩ සීමිත වීම හේතුවෙන් ක/ක තල්ගස්වල වතු කම්කරු නිවාස සමුපකාර සමිතිය මේ සඳහා ප්‍රධාන කාර්යභාරයක් ඉටුකර ඇත. මෙම පවුල් බොහොමයක් නිවාස ඉදිකිරීම සඳහා ස්වයං අරමුදල් ලබා ගත්හ. තම ඉඩමට සහ නිවාසවලට බලපත්‍රයක් හෝ ඔප්පුවක් ලබාගැනීමේ ආරම්භක පියවරක් ලෙස බොහෝ පවුල් වතු කළමනාකාරීත්වයෙන් තම වත්තේ රැකියාව තහවුරු කරන ලිපියක් ඉල්ලා ඇතත් එම ලිපියෙන් කොපමණ ප්‍රයෝජනයක් වේද යන්න ඔවුන්ට පැහැදිලි නැත. ඇතැම් පවුල්වල සාමාජිකයන් පෙන්වා දුන් පරිදි ඔවුන්ට හිමිකම ලබා ගැනීමට ඇති ලොකුම බාධාව වන්නේ ඔවුන් ජීවත් වන ඉඩම වතු පරිපාලනය යටතේ පවතින බැවිනි.

හෝමදොල වතුයායේ අංක 01 කොටසේ පවුල්වලට 2012 වසරේ ප්‍රංශ රජයේ අනුග්‍රහය ඇති ව්‍යාපෘතියක් හරහා ඉඩම් හා නිවාස ලැබුණි. ඉඩම් හිමිකම වතු සමාගම යටතේ පවතින අතර ප්‍රංශ ආධාර යටතේ නිවාස ඉදිකර බෙදා දෙන ලදී. එම වතුයායේම ස්ටොක්හෝම් කොට්ඨාශයේ පලනි දිගාම්බරම් අමාත්‍යවරයා විසින් 2017 සහ 2018 වසරවල නිවසක් ඉදිකිරීමට රුපියල් 100,000ක් සමඟ ඉඩම් කට්ටි පවුල්වලට ලබා දුන්නා. ගාල්ල වලණ්ඩුව වතුයායේ පවුල් 70 කට 2021 දී ඉන්දියානු නිවාස ව්‍යාපෘතිය හරහා නිවාස නොමැතිව ඉඩම් ලබා දුන් නිසා ඔවුන් තවමත් සිටින්නේ පෙර ලයින් නිවාසවල, තාවකාලික නිවාසවල හෝ ඥාති නිවෙස්වලය.

මෙම අධ්‍යයනය සඳහා දත්ත රැස් කිරීමේදී බොහෝ වාරයක් මතු වූ ප්‍රධාන කරුණක් වූයේ ඉඩම අයිති කාටද යන්න පිළිබඳව ප්‍රජාව තුළ ඇති දැනුමේ ඌනතාවයයි. බොහෝ අය පැවසුවේ හිමිකාරිත්වයේ තත්ත්වය නොදැන ඉඩම් හිමිකම ලබා ගැනීමට තවදුරටත් බිය වන බවයි. මෙම වතුවල ඉඩම්වල අයිතිය ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණ කොමිෂන් සභාව (LRC), ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලය (JEDB) වැනි විවිධ රාජ්‍ය අධිකාරීන් සතුව හෝ වතුවලට පෞද්ගලිකව අයත් වේ.

2003 නාය යාමෙන් පසුව සහ එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පවුල් අවතැන් වීමෙන් පසු ජනතාව විසින් මෙම ප්‍රශ්නය බලධාරීන් වෙත ඉදිරිපත් කිරීමට යම් උත්සාහයන් ගනු ලැබුවත් පසුව යහපාලන ආණ්ඩුව පැවති සමයේ අපි සංවිධානයක් ලෙස විසඳුම් ඉල්ලා ජනාධිපතිට සහ අගමැතිට ලිඛිතව කරුණු ඉදිරිපත් කළෙමු. මෙම වසර මුලදී කණ්ඩායමක් ජනාධිපති මහජන සම්බන්ධතා අංශයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් තුසිත හල්ලොලුව මහතා හමුවී මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කර පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කළා. 2023 ජනවාරි 25 වන දින VOPP විසින් මලෙයගම් ප්‍රජාවට ඉඩම් සහ නිවාස සඳහා නීත්‍යානුකූල අයිතිය නොමැතිකම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරමින් මාධ්‍ය සාකච්ඡාවක් පැවැත්වීය. විශේෂයෙන් කිසිදු ආකාරයක නීත්‍යානුකූල අයිතියකින් තොරව මෙම පවුල්වලට විවිධ රජයේ යෝජනා ක්‍රම යටතේ ඉඩම් සහ නිවාස ලබා දී ඇත. රූපවාහිනී මාධ්‍ය ජාලයේ පශ්චාත් මාධ්‍ය හමුවේදී සම්මුඛ සාකච්ඡාවක්ද පැවැත්විණි. මෙම කණ්ඩායම 2023 පෙබරවාරි මාසයේදී දකුණු පළාත් ආණ්ඩුකාරවරයා හමුවී මෙම ගැටලුව ඉදිරිපත් කර ඇත. කෙසේ වෙතත්, මෙම කාරණය සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය පාර්ශවයෙන් කිසිදු සක්‍රීය ක්‍රියාමාර්ගයක්ගෙන නොමැත.

මෙම පර්යේෂණ වාර්තාව ලියා ඇත්තේ එම ප්‍රජාවන් මුහුණ දී සිටින ඉඩම් හිමිකම් ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීම සහ ඒ සඳහා පියවර ගන්නා ලෙස අදාළ බලධාරීන්ට බලපෑම් කිරීම යන කරුණු දෙක සඳහාය.

සමීක්ෂණයේ සොයාගැනීම්

වාර්තාවේ දක්වා ඇති සමීක්ෂණ සොයාගැනීම් මත පදනම්ව, ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්කවල ඉඩම් අයිතිය සහ නිවාස අයිතිය සම්බන්ධයෙන් තීරණාත්මක නිරීක්ෂණ සහ ගැටළු කිහිපයක් හඳුනාගෙන ඇත. ප්‍රධාන සොයාගැනීම් ඇතුළත් වේ:

1. **ප්‍රමාණවත් නොවන නෛතික අයිතිය:**
සම්මුඛ පරීක්ෂණයට ලක් වූ පවුල් 417 න් 25 ට අඩු සංඛයාවකට ඔවුන් හිමි ඉඩමේ නීත්‍යානුකූල හිමිකම ඇත. මෙම නීත්‍යානුකූල ලියකියවිලි නොමැතිකම නිසා බොහෝ පවුල්වලට ඉඩම් හිමිකම සම්බන්ධයෙන් ඇති විය හැකි ඉවත් කිරීම් සහ ආරවුල්වලට ගොදුරු විය හැක.

2. **විවිධ නිවාස ආධාර:**
විවිධ යෝජනා ක්‍රම, ආධාර සංවිධාන සහ රජයේ ව්‍යාපෘති හරහා පවුල්වලට නිවාස ආධාර ලැබී ඇත. කෙසේ වෙතත්, ලබා දී ඇති සහයෝගය නොගැලපෙන අතර, සමහර පවුල් නීත්‍යානුකූල ලියකියවිලි නොමැතිව ඉඩම් සහ නිවාස ලබා ගන්නා අතර තවත් සමහරු මූල්‍ය ආධාර, ණය හෝ සම්පූර්ණයෙන් ඉදිකරන ලද නිවාස ලබා ගෙන ඇත.

3. **ස්වභාවික විපත් වල බලපෑම:**
2003 නාය යෑමෙන් අවතැන් වූ පවුල්, දශක දෙකකට පසුවත් තාවකාලික හෝ ප්‍රමාණවත් නොවන නිවාසවල ජීවත් වන අතර, ප්‍රමාණවත් නිවාස ලබා ගැනීමේ අභියෝගයන්ට මුහුණ දී ඇත. නිවාස ඉදිකිරීම සඳහා සැලකිය යුතු ආධාරකයක් නොමැතිකම ඔවුන්ගේ අවදානම දිගු කර ඇති අතර ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය අවුල් කර ඇත.

4. නීතිමය ආරවුල් සහ අභියෝග:
ආන්දාරදෙණිය වත්තේ නඩුව වැනි නීතිමය ආරවුල්වල අවස්ථා, තම ඉඩම් අයිතිය සුරැකීමේදී පවුල් මුහුණ දෙන නිරන්තර අභියෝග ඉස්මතු කරයි. නීත්‍යානුකූල ලියකියවිලි නොමැතිකම සහ වතු හිමියන් සමඟ ඇති වූ ආරවුල් හේතුවෙන් බොහෝ පවුල් අවදානම් තත්ත්වයකට පත් වී ඇති අතර, විභව අවතැන් වීමේ අවදානමක් ඇත.

5. දැනුවත්භාවය සහ නිරවුල්භාවය නොමැතිකම:
ඉඩම් හිමිකම සම්බන්ධයෙන් ප්‍රජාව තුළ පවතින අඩු දැනුම සහ ඉඩමේ හිමිකාරිත්වය පිළිබඳ අපැහැදිලි බව විපතට පත් පවුල් අතර භීතියට සහ අනාරක්ෂිත භාවයට හේතු වී ඇත. විවිධ රාජ්‍ය අධිකාරීන් සහ පෞද්ගලික ආයතන සම්බන්ධ වන හිමිකාර ව්‍යුහයේ සංකීර්ණත්වය ප්‍රශ්නය තව දුරටත් සංකීර්ණ කර ඇත.

6. පානීය ජලය සහ මාර්ග ප්‍රවේශය නොමැතිකම:
වතු ආශ්‍රිතව වෙසෙන සැලකිය යුතු පිරිසක් පිරිසිදු පානීය ජලය සඳහා ප්‍රමාණවත් ප්‍රවේශයක් නොමැතිකම සහ සීමිත හෝ ප්‍රමිතියෙන් තොර මාර්ග යටිතල පහසුකම් සම්බන්ධ නිරන්තර අභියෝගවලට මුහුණ දී සිටින අතර, ප්‍රවාහනයේ දුෂ්කරතාවලට සහ ඔවුන්ගේ දෛනික කටයුතුවලට සහ ජීවිතයට බාධා ඇති කරයි.

7. සීමාසහිත රජයේ ක්‍රියාමාර්ග:
"වතුකරයේ ජනතා හඬ" (VOPP) වැනි සංවිධාන විසින් දැනුවත් කිරීමට සහ පියවර ගැනීමට බලධාරීන්ට බලපෑම් කිරීමට උත්සාහ කළද, මෙම ප්‍රජාවන් මුහුණ දෙන ඉඩම් හිමිකම් සහ නිවාස ගැටලු විසඳීම සඳහා රජයෙන් අවම ක්‍රියාකාරී ප්‍රතිචාරයක් ලැබී ඇත.

මෙම සොයාගැනීම් සාමූහිකව අවධාරනය කරන්නේ රජය විසින් ඉඩම් අයිතිය විධිමත් කිරීම, සුරක්ෂිත නිවාස විසඳුම් ලබා දීම සහ පීඩාවට පත් ප්‍රජාවන්ගේ අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂිත කිරීම සඳහා පුළුල් ක්‍රියාමාර්ගවලට ප්‍රමුඛත්වය දීමේ හදිසි අවශ්‍යතාවයයි. මෙම ගැටළු විසඳීම පවුල්වල ඉඩම් අයිතිය ආරක්ෂා කිරීම පමණක් නොව ඔවුන්ගේ සමස්ත යහපැවැත්ම සහ සමාජ-ආර්ථික ස්ථාවරත්වය සඳහා දායක වනු ඇත.

නිගමනය

මෙම වාර්තාවේ ඉදිරිපත් කර ඇති සොයාගැනීම්, විශේෂයෙන්ම ඉඩම් හිමිකම සහ නිවාස අයිතිය සම්බන්ධයෙන් පවතින නිරන්තර අභියෝග සම්බන්ධයෙන් ගාල්ල සහ මාතර යන දකුණු දිස්ත්‍රික්කවල මලෙයගම් ප්‍රජාව මුහුණ දී ඇති දරුණු දුක්ඛිත තත්ත්වය අවධාරණය කරයි. විධිමත් ඉඩම් හිමිකම් නොමැතිකම නිසා බොහෝ පවුල් අවිනිශ්චිත තත්ත්වයකට පත්ව ඇති අතර, ස්ථිර නිවාස ඉදිකිරීමේ අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමට නොහැකිව, ඔවුන්ගේ අවදානම සහ අස්ථාවරත්වය දිගටම පවත්වා ගෙන යයි. එපමනක් නොව, පැහැදිලි මැනුම් සැලසුම් නොමැතිකම සහ වෙන් කර ඇති ඉඩමේ ප්‍රමාණවත් භාවය පිළිබඳ සැක සංකා ප්‍රජාවන් තුළ අවිශ්වාසයේ සහ භීතියේ වාතාවරණයක් ඇති කිරීමට දායක වෙමින් තත්වය තවත් උග්‍ර කර ඇත.

මෙම අභියෝග හමුවේ, මෙම වාර්තාවේ ඉදිරිපත් කර ඇති නිර්දේශ, අදාළ බලධාරීන්ගේ කඩිනම් මැදිහත්වීමේ අවශ්‍යතාවය අවධාරණය කරයි. වැවිලි ඉඩම් ආරවුල් සඳහා විශේෂිත කාර්ය සාධක බලකායක් පිහිටුවීම, ඉඩම් හිමිකම් සඳහා නීත්‍යානුකූල ලියකියවිලි සැපයීම සහ අත්‍යවශ්‍ය යටිතල පහසුකම් වැඩිදියුණු කිරීම මෙම පර්යේෂණයෙන් ඉස්මතු කර ඇති දැවෙන ගැටළු විසඳීම සඳහා තීරණාත්මක පියවර වේ. මීට අමතරව, විස්තීර්ණ දත්ත රැස්කිරීමේ මූලපිරීමක් ඉල්ලා සිටීම සහ වතු කළමනාකාරීත්වයෙන් පාලනය නීත්‍යානුකූල ඉඩම් හිමියන් වෙත පැවරීම බලපෑමට ලක් වූ ප්‍රජාවන්ගේ ආරක්ෂාව සහ බලගැන්වීම සහතික කිරීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය පියවරයන් වේ.

රජය, ප්‍රජා පාර්ශවකරුවන් සහ අදාළ ආයතන සමඟ එක්ව, මලෛයගම් ප්‍රජාවන් මුහුණ දෙන පද්ධතිමය අසාධාරණයන් නිවැරදි කිරීමට කඩිනම් හා තීරණාත්මක ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. නිර්දේශිත ක්‍රියාමාර්ග ක්‍රියාවට නැංවීමෙන්, ආන්තික ප්‍රජාවන්ගේ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කිරීමට සහ සැමට වඩා සාධාරණ සමාජයක් පෝෂණය කිරීමට රජයට ඇති කැපවීම තහවුරු කළ හැකිය. වතු ජනතාවගේ අයිතීන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමට වතුකරයේ ජනතා හඬ සංවිධානය (VOPP) කැපවී සිටින අතර, මෙම වාර්තාව අර්ථවත් වෙනසක් සඳහා උත්ප්‍රේරකයක් ලෙස ක්‍රියා කරනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරන අතර, සියලුම සාමාජිකයින් සඳහා ඉඩම් සහ නිවාස හිමිකම් සුරක්ෂිත කිරීමෙහිලා ප්‍රගතිශීලී ප්‍රගතියක් ලබා දෙනු ඇත.

නිර්දේශ

1. වැව්ලි ඉඩම් ආරවුල් සඳහා විශේෂිත කාර්ය සාධක බලකායක් නිර්මාණය කිරීම, ඉඩම් ලැබුණු පුද්ගලයින්, ඉඩම් සහ නිවාස ඇති පුද්ගලයින් සහ ඉඩම් හිමිකම් ලබා දී ඇති පුද්ගලයින්ගේ සංඛ්‍යාව ඇතුළුව සවිස්තරාත්මක දත්ත සම්පාදනය කිරීමේ කාර්යය භාරය.

2. නම් කරන ලද ඉඩම් ක්‍රමානුකූලව සීමා කිරීම ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ සෑම පවුලකටම ඔවුන්ගේ වෙන් කර ඇති බිම් කොටස් සඳහා මැනුම් සැලැස්මක් ලබා දී ඇති බවට සහතික වීම.

3. බලපෑමට ලක් වූ ප්‍රජාවන් සඳහා ඉඩමේ නීත්‍යානුකූල අයිතිය තහවුරු කිරීම සහ ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ඉඩම් හිමිකම්, බලපත්‍ර හෝ ඔප්පු නිකුත් කිරීමට කඩිනම් පියවර ආරම්භ කිරීම.

4. නිවැසියන් සඳහා ස්වයං පාලනයක් සහ සුරක්ෂිත ඉඩම් අයිතිය සහතික කිරීම සඳහා වතුකරයේ වතු කළමනාකාරීත්වයෙන් වෙන් කරන ලද ඉඩමේ පරිපාලන පාලනය නීත්‍යානුකූල ඉඩම් හිමියන් වෙත පැවරීම.

5. වතුවලට සහ ඉන් පිටතට නිසි ප්‍රවේශය සහතික කිරීම සඳහා තීරණාත්මක යටිතල පහසුකම්, විශේෂයෙන්ම මාර්ග, ඉදිකිරීම් සහ විධිමත් නඩත්තු කිරීමට ප්‍රමුඛත්වය දීම, එමගින් සමස්ත ජීවන තත්ත්වය වැඩිදියුණු කිරීම.

6. තැපැල් බෙදා හැරීම විධිමත් කිරීමට සහ ඕනෑම විභව ආමන්ත්‍රණ ආරවුල් ඵලදායි ලෙස විසඳීමට වතු ප්‍රජාව තුළ සෑම නිවසකටම වෙනම ලිපිනයන් ලබා දීම.

7. දකුණු පළාතේ වතුකරයේ ප්‍රජාවගේ නිශ්චිත අවශ්‍යතාවලට අනුව විස්තීරණ සැලසුම් සහ ඉලක්කගත මැදිහත්වීම් සඳහා පහසුකම් සැලසීම සඳහා ඔවුන්ට අදාළ නිවැරදි සහ යාවත්කාලීන සංඛ්‍යා ලේඛන රැස් කිරීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම.

මෙම නිශ්චිත ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමෙන්, ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්කවල ප්‍රජාවන් මුහුණ දෙන ඉඩම් අයිතිවාසිකම් සහ නිවාස අභියෝගවලට විසඳුම් සෙවීමට රජයට ඇති කැපවීම ප්‍රදර්ශනය කළ හැකිය. මෙම මුලපිරීම් කලාපයේ සමාජ සාධාරණත්වය, සමානාත්මතාවය සහ තිරසාර සංවර්ධනය පෝෂණය කිරීමට දායක වනු ඇත, අවසානයේ බලපෑමට ලක් වූ පවුල්වල ජීවන තත්ත්වය වැඩිදියුණු කිරීම.

அறிமுகம்

கடந்த மூன்று வருடங்களாக பெருந்தோட்டத்துறை மக்கள் குரல் அமைப்பானது (VOPP) இந்த நாட்டில் வாழுகின்ற மலையக மக்களாகிய தோட்டத்துறை சமூகத்தின் பல்வேறுபட்ட உரிமைகளுக்காக செயற்பட்டு வருகின்றது. கோவிட் - 19 கொள்ளை நோயின்பொழுது VOPP ஆனது பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரண உதவிகளை வழங்குவதில் முக்கிய வகிபங்கை ஆற்றியுள்ளதுடன், 2019 இலிருந்து தென்மாகாண மலையக (தோட்டத்துறை) மக்களின் அடிமட்டத்தில் உள்ள பிரச்சினைகளை இனம்காணுவதற்காக மக்களுடன் இணைந்து பல்வேறுபட்ட கலந்துரையாடல்களை நடாத்தியுள்ளது. இந்தக் கலந்துரையாடல்களின் ஊடாக VOPP ஆனது மலையக சமூகத்தின் காணியுரிமைகளை, விசேடமாக தென்பகுதி மலையக சமூகத்தின் காணியுரிமைகளை உறுதிப்படுத்துவதில், பணியாற்ற வேண்டிய தேவையை VOPP அடையாளப்படுத்திக் கொண்டது.

மலையக சமூகத்தின் காணி மற்றும் வீட்டு உரிமைகளின் சட்டரீதியான உடைமையுரிமையானது, அதிக அளவில் அரச ஒதுக்கத்தில் கவனம் செலுத்தாது விடப்பட்டதுடன், இந்த மக்களின் காணியுடைமையுரிமைகள் பற்றிய கலந்துரையாடல்களும் குறைவாகவே உள்ளது. இச் சமூகத்தினர் தோட்டங்களில் பணியாற்றுவதற்றுவதற்காக இந்தியாவிலிருந்து ஆரம்பத்தில் வந்து சேர்ந்ததிலிருந்து, 2023 ஆம் ஆண்டானது இருநூறு ஆண்டுகளை பூர்த்தி செய்யும் தறுவாயில் உள்ள நிலையில் கடந்த இருநூறு ஆண்டுகள் பூராகவும் காணிக்கான உடைமை உரிமையானது முறைமை ரீதியாக மறுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்த நாட்டில் மிகக் குறைந்த மட்டத்திலான காணி உரிமையுடன் கூடிய சமூகமாக மலையக சமூகம் உள்ளமை மிக முக்கிய விடயமாகும்.

இந்தச் சூழமைவிலே பெருந்தோட்டத்துறை மக்கள் குரல் அமைப்பானது (VOPP) காலி, மாத்தறை ஆகிய தென் மாவட்டங்களில் வாழும் தோட்டப்புற மலையக சமூகத்தினரின் காணி மற்றும் வீட்டு உரித்தின் தற்போதைய நிலைமை தொடர்பில், அவர்களது புவியியில் அமைவிடத்தின் நிமித்தமாக, நாட்டில் மிகவும் ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களாக இருக்கும் இம் மக்கள் தொடர்பிலான தற்போதைய நிலைமை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கின்றோம். மரபுரீதியான மலைநாட்டுக்கு அப்பால், இந்த மாவட்டங்களில் வாழும் மற்றும் அதிகம் அறியப்படாத தென் மாகாண மலையக சமூகமானது, மலையக சமூகத்திற்குள்ளேயே ஓரங்கட்டப்பட்டதாக இருப்பதுடன் உரிமைகள் தொடர்பான உரையாடல்களிலும் அநேகமாக நீக்கிவிக்கப்படுகிறது. இதற்கான சில காரணங்கள் உள்ளன. ஒரு காரணம் என்னவெனில் இந்த சமூகங்களானவை மலையக தமிழர்கள் செறிவாக வாழும் பாரம்பரிய நாட்டின் மலையகப் பிரதேசத்திற்கு அப்பால் ' இவர்கள் வாழும் அதேவேளையில், இந்த தோட்டங்களானவை சிங்கள ஆதிக்கமுள்ள பகுதிகளில் காணப்படுவதாகும். மேலும் இந்த தோட்டங்களானவை பெரிய தோட்டங்கள் அல்லாத நிலையில் செயற்படுத்தப்பட்டாலும், மிகவும் சிறியளவிலான பெருந்தொகையிலான தோட்டங்கள் இப்பகுதியில் அமைந்துள்ளன. துற்போதைய சமூக பொருளாதார நிலைமைகளும் இப்பகுதியிலுள்ள மலையக சமூகத்திற்கே தனித்துவமான பிரச்சினைகளை விளைவித்துள்ளது. ஏனைய சமூக மக்களின் செறிவுள்ள பகுதிக்குள்ளாக சிறுபான்மை சனசமூகம் ஒன்று இருப்பதன் நிமித்தமாக தமிழ்மொழிக் கல்வியை சென்றடைவானது அதீதம் இல்லாதுள்ளது.

பெருந்தோட்டத்துறை மக்கள் குரல் அமைப்பானது செப்டெம்பர் மற்றும் ஒக்ரோபர் மாதங்களில் ஒரு ஆய்வை நடத்தியதுடன், அதன் மூலம் தென் மாகாணத்தின் காலி, மாத்தறை மாவட்டங்களின் மலையகச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த 417 குடும்பங்களின் வீடு மற்றும் காணி தொடர்பான விபரங்களை அவர்கள் சேகரித்தனர். இந்தக் குடும்பங்களின்

பெரும்பான்மையானவற்றில் ஆகக் குறைந்தது ஒரு உறுப்பினராவது தென்மாகாணத்திலுள்ள தேயிலை, இறப்பர் அல்லது செம்பனை எண்ணெய் தோட்டங்களில் தோட்டத்தொழிலாளராக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர்.

காலி, மாத்தறை மாவட்டங்களுக்குள்ளான தோட்டங்களில் மலையக சமூகத்தின் காணி மற்றும் வீட்டு உரிமையின் நிலைமை

தென் மாகாணத்தில் மக்கள் வாழும் இடங்களில் செறிவாக நெருக்கி அடக்கப்பட்டுள்ளனர். 2003 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இப் பிராந்தியமானது அடிக்கடியான மண்சரிவுகள் மற்றும் வெள்ளப்பெருக்கினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அனர்த்தங்களின் நிமித்தமாக பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு 2003, 2004, 2005ம் ஆண்டுகளில் காணி வழங்கப்பட்டன. ஆதற்கு அப்பால் இந்தியத் திட்டங்கள் மற்றும் பெருந்தோட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களினால் காலத்துக்கு காலம் அதாவது 1993, 1995, 1998, 1999, 2003, 2007, 2008, 2015, மற்றும் 2018ஆண்டுகளில் காணிகள் வழங்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 7 பேர்ச் காணிகள் ஒதுக்கப்பட்டன. எவ்வாறாயினும் காணியின் உடைமையுரிமையானது முறைமை ரீதியாக இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமையானது பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தாங்கள் விரும்பியவாறு வீடுகளை அமைக்க முடியாமல் செய்துள்ளது. அந்த நிச்சயமில்லாத நிலைமையுடன் சேர்ந்து பல்வேறுபட்ட அரச அமைச்சுக்கள் மற்றும் நிறுவனங்களினால் வழங்கப்பட்ட காணிகளுக்கான, எந்தவித உத்தியோகபூர்வ காணிப்படங்களும் வழங்கப்படவில்லை. இதனைத் தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டுள்ள 7 பேர்ச்க்களைக் காட்டிலும் ஒதுக்கப்பட்ட காணித்துண்டுகள் சிறியதாக இருக்கலாமென மக்களிடையே சந்தேகம் உள்ளது.

பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அவர்களின் காணிகளுக்கான உறுதிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு VOPP முனைப்புக்களை முன்னெடுத்த போதிலும் இதற்கான தகவல்களை அணுக முடியாமையானது இது தொடர்பான முன்னேற்றத்தை தடுத்துள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து VOPP ஆனது இப்பிரச்சினைகளை தொடர்புடைய அதிகாரிகளிடம் முறையிடுவதற்கான ஒரு முயற்சியில் இருந்தமையானது மேற்சொன்ன காணிப் பிணக்குகளுடன் தொடர்புடைய தரவுச்சேகரிப்புக்களுக்கு இட்டுச் சென்றது. இத்தரவுச் சேகரிப்பு முயற்சிகளில் கிடைத்த முடிவுகள் கீழே உள்ள அட்டவணையில் காட்டப்படுகிறது.

மாவட்டம்	தோட்டத்தின் பெயர்	நேர்காணப்பட்ட குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை	வீட்டுடனோ அல்லது வீடில்லாமலோ காணியை அவர்கள் பெற்றுக்கொண்ட ஆண்டு	அரச நிறுவனத்தினால் அல்லது உதவியாகவோ வழங்கப்பட்ட காணிகள் /வீடுகளில் வாழும் குடும்பங்களின்எண்ணிக்கை	காணியைப் பெற்றுக்கொண்ட அந்த காணிகளில் வீட்டைக் கட்ட முடியாத குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை	ஏந்த வகையிலுமான சட்ட ரீதியான உடையையுரிமையைக் கொண்டுள்ள குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை
காலி	தலங்கஹக தோட்டம்	35	2007/ 2011 மற்றும் 2018	31	04	0
	ஹோமன் தொல தோட்டம்	20	1995,2012,2015,2017 மற்றும் 2018	20	0	0
	தலகஸ்வல தோட்டம்	22	1999,2004 மற்றும் 2018	22	0	02
	வலன்துவ	70	2021	0	70	0
மாத்தறை	தெனியாய தோட்டம் (புதிய பிரிவு)	35	– 2004 மண்சரிவின் நிமித்தமாக வழங்கப்பட்ட	35	0	0
	தெனியாய தோட்டம் (தியதாவ பிரிவு)	49	- 2005 மண்சரிவின் நிமித்தமாக வழங்கப்பட்ட	06	43	0
	ஆண்டார டாரதெனிய தோட்டம்	09	2003 காணி இவரர்களாகவே பிடித்துக் கொண்டனர்.	09 குடும்பங்கள் தாம் 3 தலைமுறைகளாக வாழ்ந்து வந்த நிரைவீடுகளை விட்டுச் செல்லுமாறு -		

				தோட்டத்தின் புதிய உரிமையாளர் தெரிவித்தார்.		
	ஹாளந் தாவ தோட்ட ம்	57	1993 இல் 25 குடும்பங்களுக் காக 2004 இல் 12 குடும்பங்களுக் காக 2018 ல் 20 குடும்பங்களுக் காக	57	0	20[1]
	என்சல் வத்த தோட்ட ம் [செல்வ கந்த பிரிவு]	70	2003 ல் 20 குடும்பங்களுக் காக 2018 ல் 50 குடும்பங்களுக் காக	70	0	0
	பெவர்லி தோட்ட ம் (நார்தக ல)]	50	2018	50	0	0
		417				

அட்டவணை 01 நேர்காணல் செய்யப்பட்ட குடும்பங்களின் விபரம்.

இவ் ஆய்வானாது தலங்ஹக தோட்டம், ஹோமதொல தோட்டம், தலகஸ்வெல தோட்டம், வலன்துவ தோட்டம் ஆகிய காலி மாவட்டங்களிலுள்ள தோட்டங்களிலிருந்து 147 குடும்பங்களிடையேயும், மாத்தறை மாவட்டத்திலுள்ள தெனியாய, ஆன்டாரதெனிய, ஹாளந்தாவ, என்செல்வத்த மற்றும் பெவெர்லி தோட்டங்களிலிருந்தான 270 குடும்பங்கிடையே நடத்தப்பட்டது. சில குடும்பங்கள் இன்னும் நிரை (லயன்) வீடுகளில் வாழும் அதேவேளையில் நேர்காணல் செய்யப்பட்ட பல குடும்பங்கள் அரசாலோ அல்லது உதவி நிறுவனங்களாலோ வழங்கப்பட்ட காணித் துண்டங்களில் செய்யப்பட்ட வீடுகளிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர். சிலர் வீடுகளுடனான காணியைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தனர். சிலர் கடன்களையோ அல்லது நன்கொடைகளையோ தமது வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள பெற்றுக்கொண்டிருந்தனர். வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள நிதி உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ளாத, நிதியில்லாத பல குடும்பங்கள் காணிகளுக்குச் செல்லாமல் இதுவரைக்கும் நிரைவீடுகளிலே வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடுவது முக்கியமானது

நேர்காணல் செய்யப்பட்ட 417 குடும்பங்களிடையே, சட்டரீதியான உடைமையுரிமையை 25 க்கும் குறைவானவர்களே கொண்டிருப்பதைக் குறிப்பிடுவது இங்கு முக்கியமானது.

[1] Have received a freehold deed when they received the house through Minister Sajith Premadas scheme.

இந்தக் குடும்பங்களுக்கு காணிகொடுக்கப்பட்டதற்கு காரணங்கள் உள்ளன. 2003 மண்சரிவின் நிமித்தமாக விசேடமாக தெனியாய பகுதியில் குடும்பங்களுக்கு மாற்று வீடுகள் வழங்கப்பட்டன. முன்னாள் அமைச்சர் திகாம்பரம் மற்றும் அமைச்சர் சஜித் பிரேமதாசாவின் வீட்டுக் கருத்திட்டம், பெருந்தோட்ட அபிவிருத்தி அமைச்சின் கீழான பல்வேறு அரச பல்வேறுபட்ட கட்டமைப்புக்களின் கீழ் காணித்துண்டுகள் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. சிலருக்கு தலைமுறையாக தலைமுறையாக குடும்பங்களின் விரிவின் நிமித்தமாக நிரை வீடுகளுக்குள்ளாக இடங்கள் சுருங்கியமையினால் காணிகள் வழங்கப்பட்டன. மற்றுமொரு திட்டமானது இந்திய வீடமைப்புத் திட்டமாகும். நடத்தப்பட்ட கலந்துரையாடல்களின் பிரகாரம் உடைமையுரிமையை உறுதிப்படுத்தும் விதத்தில் உறுதி அல்லது அனுமதிப்பத்திரம் சில பகுதிகளில் சில குடும்பங்களுக்கு இக் கருத்திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட அதேவேளையில் சில சமயங்களில் இந்த ஆவணங்கள் சட்டரீதியானதாக இல்லாமலும் மற்றும் சில சமயங்களில் இவ் ஆவணங்களானவை சில குடும்பங்களுக்கு கொடுக்கப்படாமலிருப்பதும் தெளிவாக உள்ளது.

ஆய்வின் ஒரு பாகமாக முக்கிய சம்பவங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

ஆண்டரதெனியா தோட்டத்தின் புதிய உரிமையாளர் நிரைவீட்டில் மூன்று தலைமுறைகளாக வாழும் 09 குடும்பங்களை காணியை விட்டுச் செல்லுமாறு கேட்டிருக்கிறார். இதற்கு பதிற்செயற்பாடாக அந்தக் குடும்பங்கள் தாம் விட்டுச்செல்வதில்லையென காணி உடைமையரிமையைக் கேட்டு நீதிமன்றத்திடம் வழக்குத் தாக்கல் செய்துள்ளனர்.

2003 இல் தெனியாய தோட்டத்தின் தியாதாவ பிரிவில் மண்சரிவு அங்கே வாழ்ந்த சில குடும்பங்களின் வீடுகளை அழித்ததும், வீடுகளுக்கு சேதத்தை ஏற்படுத்தியதும் அந்தப் பகுதி வாழுவதற்குப் பொருத்தமற்றது என்பதன் நிமித்தமாக 2005 ஜனவரி 18 ஆம் திகதி இந்தக் குடும்பங்களுக்கு மாற்றுக் காணிகள் வழங்கப்பட்டன ஆனால் வீடுகட்டுவதற்கு ஏதும் உதவிகள் வழங்கப்படாமையின் நிமித்தமாக இந்தக் குடும்பங்கள் 20 வருடங்களாக நிரைவீடுகளிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

தெனியாய தோட்டத்தின் மேல் பிரிவு, புதிய கிராமத்தைச் சேர்ந்த குடும்பங்களும் 2003ம் ஆண்டு மண்சரிவினைத் தொடர்ந்து 2004 இல் அவர்களுக்கு மாற்றுக் காணிகள் வழங்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு உதவியாக ரூபாய் 85,000 வும் மற்றும் ரூபாய் 100,000 கடனாக வீடுகளைக் கட்டுவதற்காக வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகாரச் சபையினால் வழங்கப்பட்டது.

ஹளந்தாவ தோட்டத்தில் இருந்த 25 குடும்பங்களுக்கு 1993 இல் காணிகள் வழங்கப்பட்டன. எவ்வாறாயினும் வீடு கட்டுவதற்கு எவ்வித உதவியும் வழங்கப்படவில்லை. அதே பிரிவைச் சேர்ந்த 12 குடும்பங்களுக்கு 2003 மண்சரிவைத் தொடர்ந்து வீடுகளுடனான காணிகள் அதேபிரிவில் வழங்கப்பட்டன. இந்த 20 குடும்பங்கள் தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி அமைச்சின் கீழ் முன்னாள் அமைச்சர் பழனி திகாம்பரத்திடம் இருந்து காணிகளைப் பெற்றுக்கொண்டனர். மேலும் அவர்கள் ரூபாய் 350000 கடனை வீடு கட்டுவதற்காக பெற்றுக்கொண்டதுடன், உறுதியையும் பெற்றுக்கொண்டனர். வீட்டையும் காணியையும் பெற்றுக்கொள்ளும் அதேவேளையில் உடைமையுரிமைக்கான சட்ட ஆவணத்தை குடும்பங்களின் குழுவினர் பெற்றுக்கொண்டமை தொடர்பில், ஆய்வின்பொழுது இனம்காணப்பட்ட முக்கிய சம்பவமாக இது உள்ளது.

2003 மண்சரிவினைத் தொடர்ந்து என்செல்வத்த தோட்டத்திலுள்ள செல்வகந்த பிரிவில் 20 குடும்பங்கள் மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் தோட்ட உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சனசமூக அபிவிருத்தி அமைச்சின் கீழ் முன்னாள் அமைச்சர் பழனி திகாம்பத்திடமிருந்து அனுமதிப்பத்திரமோ அல்லது உறுதியோ இன்றி காணியைப் பெற்றுக்கொண்டனர். 2020 இலும் 50 வீடுகள் இந்திய உதவித்திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டன. இங்கேயும் குடும்பங்களுக்கு காணி

உடைமையுரிமையைக் கொடுக்கும் உறுதிகளோ அல்லது அனுமதிப்பத்திரங்களோ வழங்கப்படவில்லை.

காலி மாவட்டத்தில் தலங்கஹ தோட்டத்தில் அமைச்சர் திகாம்பரம் மற்றும் அமைச்சர் சஜித் பிரேமதாசவிடமிருந்து முறையே 2011 மற்றும் 2018 இல் காணிகளைப் பெற்றுக் கொண்டனர். எவ்வாறாயினும் அக் காணிகளுக்கான உடமையுரிமையை அவர்கள் இன்னும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை.

தலகஸ்வல தோட்டத்தில் 2000 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து அண்மை வரைக்கும் பிரதானமாக 2018 இல் குடும்பங்களின் விஸ்தரிப்பு மற்றும் நிரை வீடுகளில் இடமின்மை என்பவற்றின் நிமித்தமாக காணி மற்றும் வீடுகள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. C/C தலகஸ்வல தோட்டப் பணியாளர்கள் வீடமைப்பு கூட்டுறவு சபையானது இவ்விடயத்தில் முக்கிய வகிபங்கு ஆற்றியிருந்தது. இதில் அநேகமான குடும்பங்கள் வீடு நிர்மாணத்தில் சுயநிதியீட்டம் செய்திருந்தன. தமது காணிகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் அனுமதிப்பத்திரத்தை அல்லது உறுதியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான ஆரம்பப் படிநிலையாக பல குடும்பங்கள் தோட்டத்தில் தமது வேலைவாய்ப்பை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு கடிதத்தை வழங்குமாறு தோட்ட நிர்வாகத்திடம் கேட்டிருந்தனர். ஆனாலும் அந்தக் கடிதத்தின் பயன் எவ்வளவாக இருக்குமென அவர்களுக்கு தெளிவில்லாததாக உள்ளது. ஏனெனில் சில குடும்ப உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டுவதன் பிரகாரம் உடைமையுரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வதில் அவர்களுக்கு பெரிய தடையாக இருப்பது என்னவெனில் அவர்கள் வாழும் காணியானது ஒரு தோட்டத்தில் இருப்பதாகும்.

ஹோமன்தொல தோட்டத்தின் பிரிவு 01 இலுள்ள குடும்பங்கள் 2012 இல் பிரான்ஸ் அரசாங்கத்தினால் அனுசரணை செய்யப்பட்ட கருத்திட்டத்தின் ஊடாகக் காணிகளையும் வீடுகளையும் பெற்றுக்கொண்டனர். அதே தோட்டத்தின் Stockholm பிரிவில் அமைச்சர் திகாம்பரம் குடும்பங்களுக்கு காணித்துண்டுகளையும் வீடு கட்டுவதற்கு ரூபா 100,000 பணத்தையும் 2017 மற்றும் 2018 களில் வழங்கியிருந்தார்.

காலியிலுள்ள வலன்துவ தோட்டத்தின் 70 குடும்பங்களுக்கு வீடுகளில்லாமல் இந்திய வீட்டுத்திட்டத்தின் ஊடாக 2021 இல் காணிகள் வழங்கப்பட்டது. அதன் நிமித்தமாக அவர்கள் தங்களது முன்னைய நிரை வீடுகளிலோ அல்லது தற்காலிக வீடுகளிலோ வாழ்கின்றனர்.
ஆய்வுக்கான தரவுச்சேகரிப்பின்பொழுது பல தடவைகள் கொண்டுவரப்பட்ட முக்கிய விடயம் என்னவெனில் யார் காணியை சொந்தமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது குறித்து சமூகத்திற்குள்ளான அறிவு இன்மையாகும். காணி உரிமை குறித்து தெரியாமல் இருப்பதுடன் காணியுடைமையைப் பெற்றுக்கொள்வதிலும் அச்சம் உடையோராக உள்ளதாக பலர் தெரிவித்தனர். இந்தத் தோட்டத்திலுள்ள காணி உடைமை உரிமையானது காணி மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழு (LRC), தோட்ட அபிவிருத்திச்சபை அல்லது தனியாருக்குச் சொந்தமான தோட்டங்கள் போன்ற பலவகைப்பட்ட அரச அதிகாரசபைகளுடன் தொடர்புடையனவாக உள்ளன. இந்த அறிக்கைக்கு முன்பதாக அதிகாரிகளிடம் இந்தப் பிரச்சினையை VOPP கொண்டு சென்றதுடன், 2003 மண்சரிவு மற்றும் அதைத் தொடர்ந்த குடும்பங்களின் இடப்பெயர்வைத் தொடர்ந்து ஒரு நிறுவனம் என்ற வகையில் நாம் ஜனாதிபதிக்கும், பிரதம மந்திரிக்கும் தீர்வுக்காக வேண்டுகோள் கொடுத்து எழுதியிருந்தோம். இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் ஜனாதிபதியின் பொது தொடர்பாடல் பிரிவின் பணிப்பாளர் நாயகம் திரு. துசித்த ஹல்லொலுவை சந்தித்ததுடன் இப்பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கலந்துரையாடி மனு கையளிக்கப்பட்டது. மலையக சமூகத்திடையே விசேடமாக எவ்வித சட்டரீதியான உடைமையுரிமையின் வடிவங்களும் இன்றி, பல்வேறுபட்ட அரச கருத்திட்டங்களின் கீழ் காணி மற்றும் வீடுகள் வழங்கப்பட்ட இந்தக் குடும்பங்களின், பிரச்சினையை சமர்ப்பிப்பதற்கு 2023 ஜனவரி 25 ஆம் திகதி பத்திரிகையாளர்

மகாநாட்டை நாம் நடத்தினோம். பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டின் பிற்பாடு தேசிய ரூபவாஹினி வலைப்பின்னலில் ஒரு நேர்காணலும் நடாத்தப்பட்டது, எமது குழுவினர் 2023 பெப்ரவரியில் தென்மாகாண ஆளுநரின் செயலாளரை சந்தித்து இப்பிரச்சினையை முன் வைத்து கலந்துரையாடியது. எவ்வாறாயினும் இது தொடர்பில் அரச பகுதியில் எவ்வித துடிப்பான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

இந்த ஆய்வறிக்கையானது சமூகங்களினால் எதிர்கொள்ளப்படும் காணியுரிமை தொடர்பில் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குரிய அதிகாரிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்குமாக எழுதப்படுகிறது.

கருத்தாய்வின் காண்புகள் இந்த அறிக்கையில் காட்டப்பட்டுள்ள கருத்தாய்வுக் காண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலி, மாத்தறை மாவட்டங்களில் காணியுரிமை மற்றும் வீட்டு உரிமைகள் தொடர்பில் பல முக்கியமான அவதானிப்புக்கள் மற்றும் பிரச்சினைகள் இனம்காணப்பட்டுள்ளன. அதிலடங்கும் முக்கிய காண்புகளானவை:

1. **போதியதற்ற சட்டரீதியான உடைமையுரிமை:** நேர்காணல் செய்யப்பட்ட 417 குடும்பங்களில் 25 க்கும் குறைவான குடும்பங்களை உள்ளடக்கியவர்களே அங்கு வதியும் காணிக்கான சட்டரீதியான உடைமையுரிமையைக் கொண்டுள்ளனர். பெரும்பான்மையானோர் வாழும் காணியின் சட்டரீதியான ஆவணங்களின்மையானது பல குடும்பங்களை காணிகளை விட்டு வெளியேறும் அல்லது காணிக்கான பிணக்குகளுக்கும் இட்டுச் சென்றுள்ளது.

2. **பல்வேறுபட்ட வீடமைப்பு ஆதரவு:** பல்வேறுபட்ட திட்டங்கள், உதவி நிறுவனங்கள், அரச கருத்திட்டங்களின் ஊடாக குடும்பங்கள் வீடு கட்டும் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளன. ஆயினும் வழங்கப்பட்ட ஆதரவானது சீரற்றதாக உள்ளது. அதாவது சில குடும்பங்கள் காணியை மட்டும் பெற்றுள்ளனர். சில குடும்பங்கள் சட்ட ஆவணங்களில்லாத வீடுகளை பெற்றுக்கொண்டுள்னர்.. அதேவேளையில் சிலர் நிதியுதவிகளை, கடன்களை அல்லது முழுதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட வீடுகளைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

3. **இயற்கை அனர்த்தங்களின் தாக்கம்:** 2003 மண்சரிவின் நிமித்தமாக பாதிக்கப்பட்ட இந்தக் குடும்பங்கள் போதிய வீடுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதில் சவால்களை சந்திக்கின்றனர். சிலர் தற்காலிக வீடுகளிலோ அல்லது போதியதற்ற வீடுகளிலோ இரண்டு தசாப்தங்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். வீடமைப்பு நிர்மாணத்திற்கான கணிசமான உதவியில்லாமையானது அவர்களுடைய தாக்கப்படு தன்மையை நீடித்துள்ளதுடன் அவர்களது வாழும் நிலைமைகளையும் பாதித்துள்ளது.

4. **சட்டப் பிணக்குகளும் சவால்களும்:** பிணக்குகள் ஏற்பட்ட சம்பவங்கள் உதாரணத்திற்கு ஆண்டாரதெனிய தோட்டத்து சம்பவங்கள் போன்றன தமது காணியுரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் குடும்பங்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. சட்ட பூர்வமான ஆவணங்களில்லாமல் தோட்ட உரிமையாளர்களுடனான பிணக்குகள் என்பன குடும்பங்களை புலம்பெயரக்கூடிய அபாயத்திலும் ஆபத்தான நிலையிலும் விட்டுள்ளது.

5. **விழிப்புணர்வு மற்றும் தெளிவின்மை:** காணியுடைமை உரிமை தொடர்பாக சமூகத்திடம் அறிவு காணப்படாமையும், காணிகளின் உடைமையுரிமை நிலை தொடர்பான குழப்பமும் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களிடையே அது குறித்து பாதுகாப்பின்மை மற்றும் அச்சத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. உடைமையுரிமை கட்டமைப்பிலான சிக்கல்தன்மை பல வேறுபட்ட அதிகாரசபைகள் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்படுதல் என்பன இந்தப் பிரச்சினையை மேலும் சிக்கலாக்கியுள்ளது.

6. **குடிநீரின்மை - குடிநீர் மற்றும் சென்று சேரும் வீதிகளில்லாமை :** தோட்டங்களில் வாழும் கணிசமான எண்ணிக்கையான தனிநபர்கள் தொடர்ச்சியாக சுத்த குடிநீரைப் பெற்றுக்கொள்வது தொடர்பில் தொடர்ச்சியான சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளதுடன், வரையறையான அல்லது குறைந்த தரமான வீதிக்கட்டமைப்பையும் கொண்டுள்ளனர். இது போக்குவரத்தில் சிரமங்களையும் நாளாந்த வாழ்வில் தடைகளையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

7. **வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கச் செயற்பாடு:** நடவடிக்கை எடுக்குமாறு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும், அதிகாரிகளுக்கு அழுத்தங்களைச் செய்யவும் VOPP போன்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து முயற்சிகள் செய்யப்பட்டபோதிலும் இந்தச் சமூகங்களால் எதிர்கொள்ளும் காணியுரிமைகள், வீட்டு பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் அரசாங்கத்திடமிருந்து குறைந்தபட்ச துடிப்பான பதிற்செயற்பாடுகளே உள்ளன.

இந்தக் காண்புகளானவை காணியுரிமையை ஏற்படுத்துவதற்கு, அனைத்தும் அடங்கிய ஏற்பாடுகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதற்கும், பாதுகாப்பான வீட்டுத் தீர்வுகளை வழங்குவதற்கும், பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்குமான அரசாங்கத்தின் அவசர தேவைக்கு அழுத்தம் கொடுக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதானது குடும்பங்களின் காணிக்காலப்பகுதி பாதுகாப்பை மாத்திரம் உறுதிப்படுத்துவதில்லாமல் அவர்களின் நலனோம்பல் மற்றும் சமூக, பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மைக்கும் பங்களிப்புச் செய்யும்.

முடிவுரை

இந்த அறிக்கையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காண்புகளானவை (கண்டறியப்பட்ட விடயங்கள்) காலி, மாத்தறை தென் மாவட்டங்களிலுள்ள மலையக சமூகங்களால் எதிர்கொள்ளப்படும் குறிப்பாக காணி உடைமையுரிமை, வீட்டு உரிமைகள் தொடர்பில் உள்ள தொடர்ச்சியான சவால்கள் தொடர்பில் முக்கியத்துவப்படுத்துகிறது. முறைமை ரீதியான காணி உரித்துக்கள் இல்லாமையானது பல குடும்பங்களை நிச்சயமற்ற தன்மைக்கு தள்ளி விட்டுள்ளதுடன், நிரந்தர வீடுகளை அமைக்கும் அவர்களது உரிமையை செயற்படுத்த முடியாமல் அவர்களது தாக்கப்படு தன்மை மற்றும் ஸ்திரமற்ற தன்மையையும் அதிகரித்துள்ளது. மேலும் தெளிவான நிலஅளவைப் படங்கள் இல்லாமை மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட காணிகளின் போதியதன்மை தொடர்பிலான சந்தேகங்கள் நிலைமையை மேலும் கேடாக்கியதுடன், சனசமூகத்திற்குள்ளே ஒரு சந்தேகம் மற்றும் அச்ச நிலைமைக்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. இந்த சந்தேகங்களின் மத்தியில் இந்த அறிக்கையில் முன்வைக்கப்பட்ட சிபார்சுகளானவை உரிய அதிகாரிகளினால் செய்யப்பட வேண்டிய உடனடி அவசரத் தேவைக்கு அழுத்தம் வழங்குகிறது. தோட்டக் காணி பிணக்குகளுக்கான விசேடித்த செயலணியை அமைத்தல், காணியுரித்திற்கான சட்டரீதியான ஆவணங்களை வழங்குதல், அத்தியவசிய உட்கட்டமைப்புக்களை முன்னேற்றுதல் என்பன இந்த ஆய்வில் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட முக்கிய அக்கறைகளை பூர்த்தி செய்வதை நோக்கிய முக்கிய படிநிலைகளாக இருக்கும். மேலதிகமாக அனைத்துமடங்கிய தரவுச்சேகரிப்புக்கான அழைப்பு மற்றும் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டை தோட்ட முகாமைத்துவங்களிடமிருந்து உரித்துடைய காணியுரிமையாளர்களுக்கு வழங்குதல் என்பன பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் வலுவூட்டலை உறுதிப்படுத்துவதற்கான முக்கிய ஏற்பாடுகளாக உள்ளன.

அரசாங்கம், சமூகப் பங்காண்மையாளர்கள் மற்றும் தொடர்புடைய முகாமையாளர்களுடன் கூட்டுழைத்து, மலையக சமூகத்தினரால் எதிர்கொள்ளப்படும் முறைமை ரீதியான அநீதிகளை திருத்துவதற்கு, துரிதமானதும் தீர்மானகரமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பது முக்கியமானது. சிபார்சு செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகளை அமுல்படுத்துவதன் மூலம் அரசாங்கமானது ஓரங்கட்டப்பட்ட

சனசமூகங்களின் உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு அதன் அர்ப்பணிப்பை உறுதிப்படுத்த முடியும் என்பதுடன், அனைவருக்கும் நீதி மற்றும் அதிக சமத்துவம் என்பவற்றை வளர்க்கவும் முடியும். பெருந்தோட்டத்துறை மக்கள் குரல் அமைப்பானது (VOPP) தோட்ட சமூகத்தினரின் உரிமைகளுக்காக வாதிடுவதில் தொடர்ந்தும் அர்ப்பணிப்புடன் இருக்கும் என்பதுடன் இந்த அறிக்கையானது மலையக சனசமூகத்தினரின் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் காணி மற்றும் வீட்டு உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வதில் ஒரு அர்த்தபுஷ்டியான மாற்றத்தையும் தொட்டுணரக்கூடிய முன்னேற்றத்தையும் கொண்டு வரக்கூடிய ஊக்கியாக செயற்படும் என நாம் நம்புகிறோம்.

சிபாரிசுகள்

1. தோட்ட காணிப் பிணக்குகளுக்காக ஒரு விசேட செயலணியை உருவாக்கி காணிகளைப் பெற்றுக்கொண்ட தனிநபர்களின் எண்ணிக்கை, காணி வீடுகளை உடையவர்கள், காணி உறுதிகள் வழங்கப்பட்டவர்கள் (உடைமையுரிமை என்பன உட்பட்ட) அனைத்துமடங்கிய தரவை தொகுக்குமாறு பணியிடல்.
2. குறித்தொதுக்கப்பட்ட காணிகளின் ஒரு முறைமை ரீதியான எல்லையிடலை அமுல்படுத்தி, ஒவ்வொரு குடும்பமும் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட காணித்துண்டங்களுக்கான காணி நில அளவைப்படத்தை வழங்குதல்
3. பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்கு சரியான உடைமையுரிமையைப் பாதுகாப்பதுடன் காணி உரித்துக்கள், அனுமதிப்பத்திரங்கள் அல்லது உறுதிகளை வழங்குவதற்கு உடன் ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளல்.
4. வதிவாளர்களுக்கான காணி காலப்பகுதி பாதுகாப்பையும் சுயாதீனத்தையும் உறுதிப்படுத்துவதற்காக, ஒதுக்கப்பட்ட காணிகளின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டை தோட்டத்துறை முகாமைத்துவத்திடமிருந்து உரிமையுள்ள காணிச் சொந்தக்காரர்களுக்கு மாற்றிக்கொடுத்தல். சுருக்கமாக கூறின் காணி கிடைப்பெற்றுள்ள குடும்பங்களை தோட்ட அதிகாரியின் அதிகாரத்திலிருந்து விடுபடச் செய்தல்.
5. முக்கிய உட்கட்டமைப்புக்களை நிர்மாணிப்பதற்கும், ஒழுங்குக் கிரமமான பேணுகைக்கும் முக்கியத்துவமளித்தல். குறிப்பாக தோட்டங்களுக்கு போய் வருவதற்கான உரிய செல்வழிகளை உத்தரவாதப்படுத்தி அதன் மூலம் ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கை நிலைமைகளை முன்னேற்றுதல்.
6. தபால் விநியோகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் செயல்விளைவான முறையில் எந்த பிணக்குகளையும் தீர்த்துக்கொள்வதற்குமாக தோட்டத்துறை சமூகங்களிற்குள்ளாக ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் துல்லியமான முகவரிகளை ஒதுக்கிக்கொடுத்தல்.
7. அவர்களது விசேடித்த தேவைகளுக்காக வடிவமைக்கப்பட்டு, அனைத்துமடங்கிய திட்டமிடல் மற்றும் இலக்கு வைக்கப்பட்ட இடையீடுகளை வசதிப்படுத்துவதற்காக தென் மாகாணத்திலுள்ள மலையக (தோட்டத்துறை) சமூகங்களுடன் தொடர்புடைய செம்மையானதும் இற்றைப்படுத்தப்பட்டதுமான தரவுச் சேகரிப்பில் கவனம் செலுத்தல்

காலி மற்றும் மாத்தறை மாவட்டங்களில் உள்ள சமூகங்களால் எதிர்கொள்ளப்படும் காணி மற்றும் வீட்டு உரிமைகளை கவனம் செலுத்துவதற்கான அதன் அர்ப்பணிப்பை உருப்படியான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் மூலம் அரசாங்கம் தெரியப்படுத்தலாம். இந்த முனைப்புக்களானவை பிராந்தியத்தில் சமூக நீதி, சமத்துவம் மற்றும் நிலைபேறான அபிவிருத்தியை வளர்ப்பதற்கு பங்களிப்புச் செய்வதுடன் இறுதியாக பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை முன்னேற்றவும் உதவும்.

Introduction

For the last three years, Voice of Plantation people's organisation (VOPP) has mobilized and advocated for various rights of the estate community in the country also known as the Malaiyaha Tamil community. During the COVID-19 pandemic VOPP played a key role in providing relief Aids for the affected people and Conducted Various meetings with the people in the southern province plantation community to identify the issues at the grass root level since 2019.It is through these meetings that VOPP identified the need to work on ensuring the right to land to the Malaiyagam community and specifically the southern Malaiyagam community where the key areas VOPP's work is centred around.

The legal ownership of land and housing rights of the Malaiyagam Tamil community has been much ignored in the state and discussions around land ownership for the community has been so little. As 2023 marks two hundred years since the initial arrival of the community to work in the plantations this community has been systematically denied ownership to land throughout these years. The Malaiyagam community is the community with the lowest levels of land ownership in the country. It is in this context that the Voice of the Plantation people's organisation (VOPP) presents this report on current situation of land and housing of Malaiyagam communities living in estates in the southern district of Galle and Matara who are further marginalised within the community itself due to their geographical location.

The lesser known Malaiyagam community living in districts beyond the conventional hill country are marginalised with the community itself and often left out of the rights conversation. There a couple reasons for this, one is that these communities live further apart from the traditional hill country which is densely populated by the Malaiyaha Tamils, while these estates are situated in areas which are Sinhala dominant. Further, the estates are less large-scale company operated but more small-scale plantations are situated in this area. These socio-economic situations have also resulted in issues which are unique to the Malaiyaha community in this area. Due to been a minority community within an area which is densely populated by other communities, access to services in Tamil language and education in Tamil language is extremely lacking.

The voice of plantation people's organisation during the months of September and October conducted research where they collected data with regard to housing and land of 417 families from the Malaiyaha community in the Matara and Galle district of the southern province. In majority of these families at least one member of the family was an estate labourer who were employed in either tea, rubber or palm oil estates in the southern province.

Situation of land and housing ownership of Malayagam community in estates within the Galle and Matara districts

In the southern province, people are densely packed into cramped living spaces. Since 2003, the region has been grappling with frequent landslides and flooding. In response to these disasters, the affected communities were Promised Land in the years 1993, 1995, 1998, 1999, 2003, 2005, 2007, 2008, 2015, and 2018. Each family was allotted 7 perches of land. However, the ownership of this land is yet to be formally granted, leaving the affected residents unable to construct homes as they please. Adding to the uncertainty, there are no official survey plans for the land provided by various government ministries and institutions. Consequently, there are suspicions among the people that the allocated plots may be less than the promised 7 perches.

While the VOPP has undertaken initiatives to obtain land titles for the affected individuals, the lack of accessible data and information has hindered progress in this regard. Consequently, the VOPP has embarked on an effort to report these concerns to the pertinent authorities, leading to the collection of data pertaining to the aforementioned land disputes. The outputs of this data collection effort are outlined in the table below:

District	Name of estate	No of families interviewed	The year in which they receive the land with or without a house	No of families who live in lands/houses provided by a state institution or aid	No of families who have received land but are unable to build a house in that land	No of families with any form of legal ownership
Galle	Thalangaha Estate	35	2007/ 2011 and 2018	31	04	0
	Homadola Estate	20	1995,2012,2015,2017 and in 2018	20	0	0
	Thalgaswala Estate	22	1999,2004 and 2018	22	0	02[2]
	Walanduwa	70	2021	0	70	0
Matara	Deniyaya Estate	35	New division – 2004	35	0	0
	Deniyaya Estate	49	Diyadawa division - 2005	06	43	0
	Andaaradeniya	09	Land given due to the	New owner of the estate has told 09		

[2] Through their own effort have got a permit to the land but is yet to receive a deed.

	Estate		2003 land slide.	families to leave the line houses they have been living for 3 generations.		
	Hulandaawa estate	57	For 25 families in 1993 For 12 families in 2004 For 20 families in 2018	57	0	20[3]
	Ensel watta Estate [Selvakanda]	70	For 20 families in 2003 For 50 families in 2018	70	0	0
	Beverly Estate [Narthagala]	50	2018	50	0	0

Table 01; Details of the families interviewed.

The research was conducted with 147 families from Thalangaha Estate, Homadola Estate, Thalgaswala Estate and Walanduwa Estate in the Galle district and 270 families from Deniyaya, Andaaradeniya, Hulandaawa and Ensel watta , and Beverly estates in the Matara district. While some of the families yet lived in line houses many families interviewed were living in houses made in plots of land given by the state or aid. Organisations. Some had received the land with already built houses, some have got loans to build the houses or a donation to build their houses. It is important to note that many of the families who didn't receive financial assistance to build a house and didn't have the money have not yet moved to these lands, and continue to live in line houses up to date. It is important to note that among the 417 families interview less than 25 families had legal ownership of land. There are a variety of reasons as to why these families were given land, families were given alternative land and housing due to the 2003 land slide especially in the Deniyaya rea, families were given these plots of land under different schemes under various government structures such as under the Ministry of Plantation Infrastructure Development of ex. Minster Thigambaram and under Minister Sajith Premadas' housing project, some were given houses due to expansion of families from generation to generation and shrinking space within the line houses as a result. Another such scheme is the Indian housing project, according to the discussions held it is clear even under this project while some families in some areas have received a deed or permit ensuring ownership, in some instances these documents given are not legally valid and in other cases such a document have not been given to the families.

[3] Have received a freehold deed when they received the house through Minister Sajith Premadas scheme.

Key cases of the estates that were a part of the research is given below

In Aandaradeniya estate the new owner of the tea estate had demanded that the 09 families who have lived in the line houses for three generation to vacate the land. In response to this the families have filled a court case informing that they will not vacate and demanding land ownership.

In 2003 families in the Diyadaawa division of Deniyaya estate were displaced due to the land slide that destroyed some of the houses these families lived, and some houses were damaged and estimated not suitable to live in. By the 18th of January 2005 these families were given alternative land but no assistance was given to build a house due to this reason there are yet families living in the line houses 20 years on.

The families of the new division of Deniyaya estate met with a similar fate due to the 2003 landslide, they were given alternative land by 2004. Further were given Rs.85,000 as aid and Rs.100,000 as a loan by the housing ministry to build a house.

25 families from the Hulandawa estate were given lands in 1993, however, they were not given any assistance in building a house. 12 families of the same division were given lands with houses post the 2003 landslide. 20 families in the division received land from ex-minister Palani Thigambaram under his Ministry of Plantation Infrastructure Development. They further received a loan of Rs.350000 to build their houses and a deed. This is one of the key incidents identified during the research, where a group of families received legal documentation of ownership simultaneous to receiving the land and housing.

After the 2003 landslide 20 families of the Selvakanda division in the Ensel estate received land from Ex-Minister Palani Thigambaram under the Ministry of Upcountry New Villages, Estate Infrastructure & Community Development with no permit or deed. In 2020 a further 50 houses were distributed under Indian aid, here too there were no deeds or permits that give ownership of land to families.
Families in Thalangaha Estate in the Galle district received land from minister Thigambaram and Minister Sajith Premadasa in the year 2011 and 2018 respectively however, they are yet to receive any legal ownership to the land.

In Thalgaswala estate families have been given land and housing since early 2000 till recent in 2018 mainly due to the expansion of families and the limited space in line houses, C/C Thalgaswala estate workers housing cooperative society has played a key role in this. Most of these families self-funded the construction of the houses. As a starting step to get a permit or deed to their land and houses many families have asked the estate management for a letter which confirms their employment in the estate however, it is unclear to them as to how much of a use that letter will be as some family members pointed out that their biggest barrier to gain ownership is because the land they live is under a plantation.

In division 01 of the Homadola Estate the families received land and housing through a government of France sponsored project in 2012. While the land ownership is under the plantation company the houses were built and distributed through French aid. In Stockholm division of the same estate Minister Thigambaram gave plots of land to families along with Rs.10,0000 to build a house in 2017 and 2018.

70 families in Walanduwa Estate in Galle were given land in 2021 through the Indian housing project without housing hence, they are yet in either their previous line houses, temporary houses or in relatives houses.

A key issue that was brought up many a times during the data collection for this study was the lack of knowledge within the community as to who owns the land. Many said not knowing the status of ownership further apprehensive of gaining land ownership. The ownership of the land these estates are with a variety of state authorities such as the Land Reform commission (LRC), Janatha Estates Development Board (JEDB) or privately owned by estates.

VOPP have brought this issue to authorities prior to this report, after the 2003 landslide and the consequent displacement of families we as an organisation wrote to the president and prime minister requesting for solutions. Earlier this year the team met with the Director General of the Presidents Public relations division, Mr. Thusitha Halloluwa with whom we discussed this issue and presented a petition. On January 25th 2023 VOPP held a press conference presenting the issue of lack of legal ownership to land and housing within the Malayaha community, specifically these families who have been given land and housing under various government schemes without any form of legal ownership.

An interview was also held in Ruphawahini network post press conference. The team also met the southern province governor in February 2023 and presented this issue. However, there has not been any active action on the part of state in this matter.
This research report has been written to both draw attention to the land rights issue faced by these communities and pressure the relevant authorities to take action.

Findings of the Survey

Based on the survey findings outlined in the report, several critical observations and issues have been identified in relation to land ownership and housing rights in the Galle and Matara districts. The key findings include:

8. **Inadequate Legal Ownership:** A significant majority of the families, comprising less than 25 out of 417 families interviewed, possess legal ownership of the land they occupy. This lack of legal documentation has left many families vulnerable to potential evictions and disputes over land tenure.

9. **Diverse Housing Support:** Families have received housing support through various schemes, aid organizations, and government projects. However, the support provided has been inconsistent, with some families receiving land and housing without legal documentation, while others have received financial aid, loans, or fully constructed houses.

10. **Impact of Natural Disasters:** Families displaced due to the 2003 landslide have faced challenges in securing adequate housing, with some still living in temporary or inadequate housing two decades later. The lack of substantial support for housing construction has prolonged their vulnerability and compromised their living conditions.

11. **Legal Disputes and Challenges:** Instances of legal disputes, such as the case in Aandaradeniya estate, highlight the persistent challenges faced by families in protecting their land rights. Lack of legal documentation and disputes with estate owners have left many families in precarious situations, risking potential displacement.

12. **Lack of Awareness and Clarity:** The community's lack of knowledge regarding land ownership and the ambiguity surrounding the ownership status of the land has contributed to apprehension and insecurity among the affected families. The complexity of the ownership structure, involving various state authorities and private entities, has further complicated the issue.

13. **Lack of Drinking water & Road Access:** A significant number of individuals residing in the Estates are confronted with persistent challenges related to inadequate access to clean drinking water and limited or substandard road infrastructure, leading to difficulties in transportation and posing obstacles to their daily lives.

14. **Limited Government Action:** Despite efforts from organizations like VOPP to raise awareness and pressure the authorities to take action, there has been minimal active response from the government in resolving the land rights and housing issues faced by these communities.

These findings collectively underscore the urgent need for the government to prioritize comprehensive measures to regularize land ownership, provide secure housing solutions, and safeguard the rights of the affected communities. Addressing these issues would not only ensure the protection of the families' land tenure but also contribute to their overall well-being and socio-economic stability.

Conclusion

The findings presented in this report underscore the dire plight faced by the Malaiyagam communities in the southern districts of Galle and Matara, particularly in relation to the persistent challenges surrounding land ownership and housing rights. The absence of formal land entitlements has left numerous families in a state of uncertainty, unable to exercise their rights to construct permanent homes, perpetuating their vulnerability and instability. Moreover, the lack of clear survey plans and suspicions regarding the adequacy of the allocated land have further exacerbated the situation, contributing to an atmosphere of distrust and apprehension within the communities.

In light of these challenges, the recommendations put forth in this report emphasize the urgent need for immediate intervention by the relevant authorities. The establishment of a specialized Task Force for Plantation Land Disputes, the provision of legal documentation for land entitlements, and the improvement of essential infrastructure are crucial steps towards addressing the pressing concerns highlighted by this research. Additionally, the call for a comprehensive data collection initiative and the transfer of administrative control from estate management to the rightful landowners are imperative measures to ensure the protection and empowerment of the affected communities.

It is imperative that the government, in collaboration with community stakeholders and relevant agencies, takes swift and decisive action to rectify the systemic injustices faced by the Malaiyagam communities. By implementing the recommended measures, the government can affirm its commitment to upholding the rights of marginalized communities and fostering a more equitable and just society for all. The Voice of Plantation People's Organization (VOPP) remains dedicated to advocating for the rights of the estate community, and it is our hope that this report serves as a catalyst for meaningful change and tangible progress in securing land and housing rights for all members of the Malaiyagam community.

Recommendations

1. **Create a specialized Task Force for Plantation Land Disputes, tasked with compiling comprehensive data, including the number of individuals who have received land, those with land and housing, and those who have been granted land titles (ownership).**
2. **Implement a systematic demarcation of the designated lands and ensure that each family is provided with a survey plan for their respective allocated plots.**
3. **Initiate prompt measures to issue land entitlements, permits, or deeds to confirm and protect the rightful ownership of the land for the affected communities.**
4. **Transfer the administrative control of the allocated land from the plantation Estate Management to the rightful landowners to ensure autonomy and secure land tenure for the residents.**
5. **Prioritize the construction and regular maintenance of crucial infrastructure, particularly roads, to guarantee proper accessibility to and from the Estates, thereby improving the overall living conditions.**
6. **Assign distinct addresses to each household within the Plantation Estate communities to streamline mail distribution and effectively resolve any potential addressing disputes.**
7. **Focus on collecting accurate and updated statistics pertaining to the Plantation communities in the Southern Province to facilitate comprehensive planning and targeted interventions tailored to their specific needs.**

By taking these concrete actions, the government can demonstrate its commitment to addressing the land rights and housing challenges faced by the communities in the Galle and Matara districts. These initiatives would contribute to fostering social justice, equality, and sustainable development in the region, ultimately improving the quality of life for the affected families.

களை விஜயம்,தகவல் சேகரித்தல் மற்றும் மதிப்பாய்வு செய்யும் கூட்டம் தொடர்பான சில புகைப்படங்கள்
Few pictures of the data collection/ field visits and Validation meeting
දත්ත රැස්කිරීමේ ක්ෂේත්‍ර චාරිකාවේ සහ දත්ත වලංගුතාවය තහවුරු කිරීමේ රැස්වීමේ දී ලබාගත් ඡයා රූප කිහිපයක්

Picture by Melani Manel